

Міністерство освіти і науки України
Чернігівський промислово-економічний коледж
Київського національного університету технологій та дизайну

ЗАТВЕРДЖУЮ

Заступник директора з НР

_____ С.В.Бондаренко

_____ 20__ р.

**Методичне забезпечення
практичних занять з дисципліни Вжиткова графіка
для студентів спеціальності 5.02020701 «Дизайн»**

Уклав

Койдан Л.В.

Розглянуто на засіданні

циклової комісії

(назва)

Протокол №__ від _____ 20__ року

Голова циклової комісії

(підпис)

Інструкція для виконання практичної роботи № 1-6

Тема: Буклет художньої виставки чи фотовиставки.

1 Мета:

1.1 Ознайомлення з буклетом художньої виставки чи фотовиставки.

2 Матеріально-технічне та навчально-методичне забезпечення:

2.1 Папір А4, А3 та кольоровий папір;

2.2 Олівець НВ, 2В;

2.3 Фарби гуаш, акварель;

2.4 Пензлі, кулькова ручка;

3 Теоретичні відомості: Буклет: видання у вигляді одного аркуша друкованого матеріалу, сфальцьованого (складеного) будь-яким способом у два чи більше згинів; рекламне чи дитяче видання або путівник на одному аркуші, який складається паралельними згинами й не потребує розрізування під час читання.

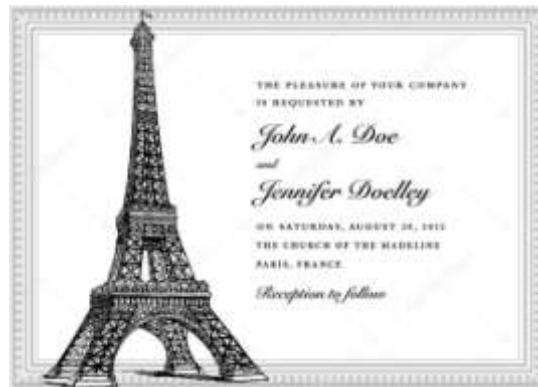
Буклети (буклетні видання) — переважно багатокольорові аркушеві друковані видання. До такого виду друкованої продукції найчастіше звертаються туристичні агенції, виробники промислових і продовольчих товарів, організації та установи в період відзначень ювілеїв, подій чи проведення рекламних та інших знакових заходів. Найчастіше зустрічаються буклети складені дворазово або трикратно, але можуть зустрічатися і складніші буклети — «гармошки». Суть буклету полягає в тому, щоб при мінімальній площі вмістити максимум інформації, яку господар буклету бажає донести до своєї аудиторії. Ще одна важлива особливість буклету, що відрізняє його від листівок, з одного боку, і брошур з іншого — полягає в тому, що буклет не має зшитих сторінок, як брошура, але й не є однополосним аркушем, як листівка. Цікаво також, що буклет не є предметом продажу. Він розповсюджується безкоштовно, частіше — в громадських місцях з високою відвідуваністю. Такий метод поширення отримав назву Free Choice, що в перекладі з англійської мови означає «вільний або безкоштовний вибір». Традиційно для буклетів створюються спеціальні стійки, і всі охочі можуть ознайомитися з його змістом: дізнатися про продукцію чи послуги, що зацікавили, а щоб зберегти контактні дані — можуть взяти собі потрібну кількість примірників.

Інформація в буклеті може бути як просвітницького, так і рекламного характеру. Яскравість і барвистість для буклету є обов'язковою умовою, адже він повинен привернути до себе увагу і викликати зацікавленість.

ГЕОРГІЙ ЯКУТОВИЧ
графіка

4 Хід роботи:

- 4.1 Втілення ідеї в нарисах.
- 4.2 Пошукова робота
- 4.3 Розробка макету.
- 4.4 Виконання чорнового макету.
- 4.5 Виконання чистового макету.
- 4.6 Завершення роботи над макетом.

5 Висновки: Зображення може бути виконане простим олівцем, кольоровими олівцями, пензлем на форматі, обраного студентом.

6 Контрольні питання:

- 6.1 Що таке буклет?
- 6.2 Які бувають види буклетів?
- 6.3 Як створити власний буклет?

Література:

- 1 Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. - М.: Прогресс, 1974.
- 2 Бризгина Н.В., Воронежцов СВ., Логинов В. Б. «Проектная графика. Практикум» 2010
- 3 Волкотруб И. Т. Основы художественного конструирования. - К.: Вища Школа, 1982.
- 4 Герасимов А.А. «Основы проектной графики».- Витебск, 2010 5
- 5 Голубева О. Л. Основы композиции. - М.: Искусство, 2004.
- 6 Григорян Е. А. Основы композиции в прикладной графике. - Ереван, 1986.
- 7 Гусейнов В. М. Композиция костюма. - М.: Академия, 2004.
- 8 Иттен И. Искусство формы. - М.: Издатель Д. Аронов, 2008.
- 9 Костенко Т. В. Основы композиції та тривимірного формоутворення. - Харків, 2003.
- 10 Куленко М. Я. Основы композиції в образотворчому мистецтві. - К.: КНУБА, 2001.
- 11 Лесняк В. Графический дизайн. - К.: Биос Дизайн Букс, 2009.
- Логвиненко Г. М. Декоративная композиция. - М. Владос, 2005.

Інструкція для виконання практичної роботи № 7-10

Тема: Запрошення на виставку (гравюра).

1 Мета:

- 1.1 Ознайомитися з запрошенням на виставку.
- 1.2 Вміти створювати власноруч запрошення.

2 Матеріально-технічне та навчально-методичне забезпечення:

- 2.1 Папір А4, А3 та кольоровий папір;
- 2.2 Олівець НВ, 2В;
- 2.3 Фарби гуаш, акварель;
- 2.4 Пензлі, кулькова ручка;

3 Теоретичні відомості: Запрошення – коротке повідомлення про якусь подію і запрошення взяти в ній участь. Суто ділові (на конференцію, форум, нараду, презентацію, виставку, тощо) пишуться на фірмових бланках,. А до культурно-мистецьких заходів часто виготовляють спеціально художньо оформлені запрошення.

Запрошення - документ, який адресується конкретній особі й містить пропозиції взяти участь у події або заході. За змістом і формуляром запрошення подібне до службового листа й оголошення про майбутню подію. Оформлюється цей документ на окремих бланках із цупкого паперу або картону.

Запрошення бувають іменні (вони потребують пред'явлення документа, який засвідчує особу) та неіменні - офіційна листівка (запрошення) є вхідною перепусткою на урочисті збори, засідання з певного приводу, наукову конференцію, святкову подію, на концерт або вечір відпочинку.

У запрошення міститься така інформація:

- місце, день і час проведення художньої виставки;
- її орієнтована тривалість;
- загальна тематика пресс-конференції і перелік основних питань;
- прізвища і посади основних учасників пресс-конференції.

Запрошення на спеціальні заходи, наприклад події, пов'язані з духовно-культурним життям суспільства, можуть мати різні засоби вираження особового початку і вимагати від укладачів креативних здібностей.

4 Хід роботи:

4.1 Розробка ідеї в нарисах.

- 4.2 Пошукова робота.
- 4.3 Розробка макету.
- 4.4 Завершення роботи.

5 Висновки: Зображення може бути виконане в різних техніках, простим олівцем, кольоровими олівцями, пензлем, гуашевими, акриловими фарбами на форматі, обраного студентом

6 Контрольні питання:

- 6.1 Що таке запрошення?
- 6.2 З яких елементів складається запрошення?
- 6.3 Які бувають види запрошень?

Література:

- 1 Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. - М.: Прогресс, 1974.
- 2 Бризгина Н.В., Воронежцов СВ., Логинов В. Б. «Проектная графика. Практикум» 2010
- 3 Волкотруб И. Т. Основы художественного конструирования. - К.: Вища Школа, 1982.
- 4 Герасимов А.А. «Основы проектной графики».- Витебск, 2010 5
- 5 Голубева О. Л. Основы композиции. - М.: Искусство, 2004.
- 6 Григорян Е. А. Основы композиции в прикладной графике. - Ереван, 1986.
- 7 Гусейнов В. М. Композиция костюма. - М.: Академия, 2004.
- 8 Иттен И. Искусство формы. - М.: Издатель Д. Аронов, 2008.
- 9 Костенко Т. В. Основы композиції та тривимірного формоутворення. - Харків, 2003.
- 10 Куленко М. Я. Основы композиції в образотворчому мистецтві. - К.: КНУБА, 2001.
- 11 Лесняк В. Графический дизайн. - К.: Биос Дизайн Букс, 2009.
- Логвиненко Г. М. Декоративная композиция. - М. Владос, 2005.

Інструкція для виконання практичної роботи № 11-16

Тема: Плакат персональної виставки. Перевага шрифту чи зображувальних елементів.

1 Мета:

- 1.1 Ознайомитися з плакатом персональної виставки.

2 Матеріально-технічне та навчально-методичне забезпечення:

- 2.1 Папір А4, А3 та кольоровий папір;

2.2 Олівець НВ, 2В;

2.3 Фарби гуаш, акварель;

2.4 Пензлі, кулькова ручка;

3 Теоретичні відомості:

Плакат (оголошення, афіша, повідомлення, свідоцтво) — різновид графіки.

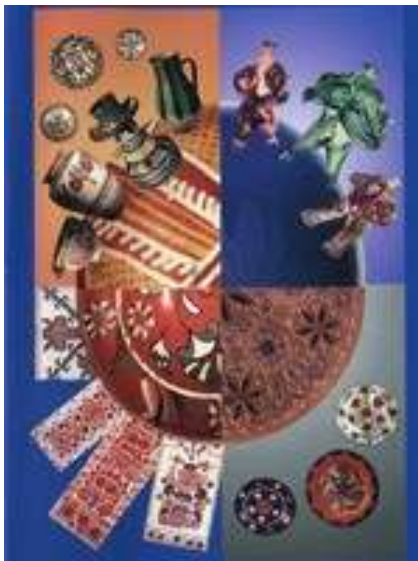
Особливості:

- серед одиниць контент-аналізу були такі, як однозначність тексту, лаконічність, рима, вислів або крилата фраза, побажання, звеличення.
- Окремо виділялися звернення до реципієнта: на «ти» чи на «ви».
- Месиджі поділялися за принципом синтаксичних конструкцій: розповідні речення, питальні, спонукальні, окличні.
- В свою чергу спонукальні речення, яких в радянській плакатистиці виявилось більше за все, розглядалися з точки зору прямих та непрямих способів прояву спонукання. До прямих дослідники віднесли дієслівні, називні, прислівникові конструкції. Мовний етикет також був предметом дослідження.

Витвір мистецтва, різновид тиражованої графіки. Лаконічне, помітне, найчастіше кольорове зображення з коротким текстом, виконане, як правило на великому аркуші паперу, виготовляється з рекламною, інформаційною, навчальною метою. Сучасний плакат — це найчастіше поліграфічне виконання художнього оригіналу. Основні вимоги до плакату такі: плакат повинен сприйматися з великої відстані, бути помітним на фоні інших засобів візуальної інформації. Плакат — барвисте рекламне видання великого формату.

Види плакатів:

- соціальний плакат — плакат, який пропагує базові соціальні цінності. В соціальному плакаті відображені соціальні прояви особистості, специфіка соціальних взаємовідносин в суспільстві, значущі соціальні проблеми, загрози та лиха;
- Авторський — це виставковий варіант; ближчий до мистецтва, він глибший та суб'єктивніший;
- масовий — безособовий, безіменний; носить спонтанний характер, має тимчасовий епізодичний контакт з глядачем.

4 Хід роботи:

- 4.1 Розробка ідеї в нарисах.
- 4.2 Виконання пошукової роботи над плакатом.
- 4.3 Розробка чорного макету плакату.
- 4.4 Розробка чистового макету плакату.
- 4.5 Завершення роботи над плакатом.

5 Висновки: Зображення може бути виконане простим олівцем, кольоровими олівцями, пензлем на форматі, обраного студентом.

6 Контрольні питання:

- 6.1 Що таке плакат?
- 6.2 Що таке персональна виставка?
- 6.3 Як правильно створювати плакат?

Література:

- 1 Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. - М.: Прогресс, 1974.
- 2 Бризгина Н.В., Воронезцов СВ., Логинов В. Б. «Проектная графика. Практикум» 2010
- 3 Волкотруб И. Т. Основы художественного конструирования. - К.: Вища Школа, 1982.
- 4 Герасимов А.А. «Основы проектной графики».- Витебск, 2010 5
- 5 Голубева О. Л. Основы композиции. - М.: Искусство, 2004.
- 6 Григорян Е. А. Основы композиции в прикладной графике. - Ереван, 1986.
- 7 Гусейнов В. М. Композиция костюма. - М.: Академия, 2004.
- 8 Иттен И. Искусство формы. - М.: Издатель Д. Аронов, 2008.
- 9 Костенко Т. В. Основы композиції та тривимірного формоутворення. - Харків, 2003.
- 10 Куленко М. Я. Основы композиції в образотворчому мистецтві. - К.: КНУБА, 2001.

11 Лесняк В. Графический дизайн. - К.: Биос Дизайн Букс, 2009.
Логвиненко Г. М. Декоративная композиция. - М. Владос, 2005.

Інструкція для виконання практичної роботи № 17-19

Тема: Ескіз марки історичних пам'яток.

1 Мета:

- 1.1 Ознайомлення з маркою історичних пам'яток.
- 1.2 Виконання ескізів для марки історичних пам'яток.

2 Матеріально-технічне та навчально-методичне забезпечення:

- 2.1 Папір А4, А3;
- 2.2 Олівець НВ, 2В;
- 2.3 Фарби гуаш, акварель;
- 2.4 Пензлі, кулькова ручка;

3 Теоретичні відомості:

Поштова марка - спеціальний знак поштової оплати, випускається і продаваний національними поштовими відомствами і які володіють певною номінальною складністю. Зазвичай марка представляє собою листок паперу невеликого розміру, переважно прямокутної форми як правило зі зубрівкою і клеєм, нанесеним на зворотну сторону.

До прикладної графіки відносять:

- Поштова графіка
- Марки. Мистецтво поштової марки, в зв'язку з її особою різноманітність тематики, принципами композиційного і декоративного рішення справедливо називають її мікроплакатом. Подібно з ним по своєму характеру і етикетки для сірників. Можна лише шкодувати що дуже гарна графірована марка майже зникає і що з'являється безліч марок-фотомонтажів, марок - зменшених з таких творів, нічого спільного не маючи з мистецтвом графіки.

4 Хід роботи:

- 4.1 Розробка ідеї в нарисах.
- 4.2 Розробка макету.
- 4.3 Завершення роботи.

5 Висновки: Зображення може бути виконане простим олівцем, кольоровими олівцями, пензлем на форматі, обраного студентом.

6 Контрольні питання:

- 6.1 Що таке марка?
- 6.2 Для чого вона потрібна?
- 6.3 Що зображують на марках?

Література:

- 1 Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. - М.: Прогресс, 1974.
- 2 Бризгина Н.В., Воронежцов СВ., Логинов В. Б. «Проектная графика. Практикум» 2010

- 3 Волкотруб И. Т. Основы художественного конструирования. - К.: Вища Школа, 1982.
- 4 Герасимов А.А. «Основы проектной графики».- Витебск, 2010 5
- 5 Голубева О. Л. Основы композиции. - М.: Искусство, 2004.
- 6 Григорян Е. А. Основы композиции в прикладной графике. - Ереван, 1986.
- 7 Гусейнов В. М. Композиция костюма. - М.: Академия, 2004.
- 8 Иттен И. Искусство формы. - М.: Издатель Д. Аронов, 2008.
- 9 Костенко Т. В. Основы композиції та тривимірного формоутворення. - Харків, 2003.
- 10 Куленко М. Я. Основы композиції в образотворчому мистецтві. - К.: КНУБА, 2001.
- 11 Лесняк В. Графический дизайн. - К.: Биос Дизайн Букс, 2009.
- Логвиненко Г. М. Декоративная композиция. - М. Владос, 2005.

Інструкція для виконання практичної роботи № 20-22

Тема: Екслібрис (персональний)

1 Мета:

1.1 Ознайомитися з екслібрисом (персональним).

2 Матеріально-технічне та навчально-методичне забезпечення:

- 2.1 Папір А4, А3;
- 2.2 Олівець НВ, 2В;
- 2.3 Туш, перо;
- 2.4 Лінер, кулькова ручка;

3 Теоретичні відомості:

Історія екслібрису

Батьківщиною екслібриса вважають Німеччину. Саме в Німеччині існував звичай карбувати цінні речі на знак належності приватній особі. Перші друковані книжки теж належали до цінних речей, тільки феодалі, монастирі та купці могли собі дозволити мати у власності колекції книг і часто підписували їх чи малювали свій знак, щоб знову знайти свою книгу, наприклад, у випадку крадіжки.

Спочатку ті, хто переписували книги, робили позначку про те, кому належить книга. Згодом ці позначки оформлювали у вигляді віньєти та малювали на початку або наприкінці книги.

Природно, що намальовані від руки екслібриси були поширені в часи, коли бібліотеки були невеликі, адже нелегко було малювати однакове зображення на великій кількості книг.

Відоме ім'я першого власника екслібриса в Німеччині — це лицар Бернгар фон Рорбах (1460). Перші екслібриси створив німецький художник Альбрехт Дюрер (кінець 15 — початок 16 ст.). Йому належить створення приблизно двадцяти екслібрисів. Займалися створенням екслібрисів митці Лукас Кранах Старший і Ганс Гольбейн. Із початком книгодрукування (XV ст.) виник новий спосіб позначення книг — наклеювання на внутрішньому боці обкладинки папірця з надрукованим написом «Exlibris» і прізвищем власника книжки. З розвитком друкарства освічені книголюби почали поєднувати власницькі написи з елементами, що мали прикрасити книгу. Як художній знак і витвір графічного мистецтва екслібрис почав відігравати роль декоративного елемента, органічно поєданого з книгою.

Деякі книговласники прикрашали свої книжки розкішними оправами, на яких золотом витискали герби, вензелі, монограми, емблеми чи девізи - такі екслібриси отримали назву суперекслібриси. Суперекслібриси зустрічаються на пергаментних і шкіряних оправах французьких та італійських книг XVI—XVII століть. Одним з найвідоміших авторів суперекслібрисів був французький видавець, літератор і перекладач Жоффруа Торі (його праці були в бібліотеці французького короля Франциска I та в книгозбірках колекціонерів Грольє та італійця Майоли). Історія екслібрису в Україні

Друковані екслібриси започатковані в Україні у кінець 16 — на початку 17 ст. Відомі три роботи львівського гравера Яна Зярко, які він виконав для Якова Собеського, галицького магната Петра Даниловича та коронного гетьмана Великого князівства Литовського Яна-Кароля Ходкевича. На усіх трьох екслібрисах зображенні герби власників книжок, прикрашені девізами та картушами.

До 18 ст. в екслібрисах переважали зображення гербів власників, 20 ст. популярними стали сюжетні екслібриси. У цьому жанрі працювали О. Кульчицька, Я. Музика, М. Осінчук, О. Оброца, Лев Гец та інші.

Із сучасних художників Тернопільщини екслібриси створив наприкінці 1960-х Є. Удін. Нині в цьому жанрі плідно працюють М. Дмітрux, Я. Омелян, О. Федорів, П. Шпорчук та інші тернопільські художники.

Видатним майстром екслібрису є заслужений художник України Микола Стратілат.

Значну частину сучасних екслібрисів становлять книжкові знаки українських письменників, видавництв, музеїв, колекцій.

У сюжетах екслібрисів фігурує переважно образ книжки. Окремі з них виконано за мотивами літературних і фольклорних творів. Техніки виконання екслібрисів різноманітні і збігаються з техніками гравюри:

- Дереворит;
- Шовкографія;
- Ліногравюра;

- Цинкографі;
- Туш, перо;
- Літографія;
- Олівець;
- Комп'ютерна графіка.

Засоби, якими користуються художники - графіки у створенні образів на перший погляд дуже обмежені – пляма, лінія, штрих, об'єм. Проте для мистецтва еклібриса характерне розмаїття та витонченість форм, образів, тональностей, широкий тематизм.

Екслібрис
Іван Золотарєв
1992

Екслібрис
Александр
Сидорович
1970

Екслібрис
Микола Полівка
1992

Екслібрис
Олег Співак
1992

4 Хід роботи:

- 4.1 Розробка ідеї в нарисах.
- 4.2 Розробка макету.
- 4.3 Перенесення ескізу на лінолеум.
- 4.3 Закінчення роботи.

5 Висновки: Зображення може бути виконане простим олівцем, різцями по лінолеуму на форматі, обраного студентом.

6 Контрольні питання:

- 6.1 Що таке екслібрис (персональний)?
- 6.2 Навіщо їх створюють?
- 6.3 Історія виникнення екслібрисів?

Література:

- 1 Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. - М.: Прогресс, 1974.
- 2 Бризгина Н.В., Воронежцов СВ., Логинов В. Б. «Проектная графика. Практикум» 2010
- 3 Волкотруб И. Т. Основы художественного конструирования. - К.: Вища Школа, 1982.
- 4 Герасимов А.А. «Основы проектной графики».- Витебск, 2010 5
- 5 Голубева О. Л. Основы композиции. - М.: Искусство, 2004.
- 6 Григорян Е. А. Основы композиции в прикладной графике. - Ереван, 1986.
- 7 Гусейнов В. М. Композиция костюма. - М.: Академия, 2004.
- 8 Иттен И. Искусство формы. - М.: Издатель Д. Аронов, 2008.
- 9 Костенко Т. В. Основы композиції та тривимірного формоутворення. - Харків, 2003.
- 10 Куленко М. Я. Основы композиції в образотворчому мистецтві. - К.: КНУБА, 2001.
- 11 Лесняк В. Графический дизайн. - К.: Биос Дизайн Букс, 2009.
- Логвиненко Г. М. Декоративная композиция. - М. Владос, 2005.

Інструкція для виконання практичної роботи № 23-27

Тема: Екслібрис (гравюра).

1 Мета:

- 1.1 Ознайомитися з екслібрисом (гравюра).
- 1.2 Виконання екслібрису власноруч.

2 Матеріально-технічне та навчально-методичне забезпечення:

- 2.1 Папір А4, А3;
- 2.2 Олівець НВ, 2В;
- 2.3 Туш, перо;
- 2.4 Лінер, кулькова ручка;

3 Теоретичні відомості:

Історія екслібрису

Батьківщиною екслібриса вважають Німеччину. Саме в Німеччині існував звичай карбувати цінні речі на знак належності приватній особі. Перші друковані книжки теж належали до цінних речей, тільки феодалі, монастирі та купці могли собі дозволити мати у власності колекції книг і часто підписували їх чи малювали свій знак, щоб знову знайти свою книгу, наприклад, у випадку крадіжки.

Спочатку ті, хто переписували книги, робили позначку про те, кому належить книга. Згодом ці позначки оформлювали у вигляді віньєти та малювали на початку або наприкінці книги.

Природно, що намальовані від руки екслібриси були поширені в часи, коли бібліотеки були невеликі, адже нелегко було малювати однакове зображення на великій кількості книг.

Відоме ім'я першого власника екслібриса в Німеччині — це лицар Бернгар фон Рорбах (1460). Перші екслібриси створив німецький художник Альбрехт Дюрер (кінець 15 — початок 16 ст.). Йому належить створення приблизно двадцяти екслібрисів. Займалися створенням екслібрисів митці Лукас Кранах Старший і Ганс Гольбейн. Із початком книгодрукування (XV ст.) виник новий спосіб позначення книг — наклеювання на внутрішньому боці обкладинки папірця з надрукованим написом «Exlibris» і прізвищем власника книжки. З розвитком друкарства освічені книголюби почали поєднувати власницькі написи з елементами, що мали прикрасити книгу. Як художній знак і витвір графічного мистецтва екслібрис почав відігравати роль декоративного елемента, органічно поєданого з книгою.

Деякі книговласники прикрашали свої книжки розкішними оправами, на яких золотом витискали герби, вензелі, монограми, емблеми чи девізи - такі екслібриси отримали назву суперекслібриси. Суперекслібриси зустрічаються на пергаментних і шкіряних оправах французьких та італійських книг XVI—XVII століть. Одним з найвідоміших авторів суперекслібрисів був французький видавець, літератор і перекладач Жоффрау Торі (його праці були в бібліотеці французького короля Франциска I та в книгозбірках колекціонерів Грольє та італійця Майоли).

Історія екслібрису в Україні

Друковані екслібриси започатковані в Україні у кінець 16 — на початку 17 ст. Відомі три роботи львівського гравера Яна Зярнко, які він виконав для Якова Собеського, галицького магната Петра Даниловича та коронного гетьмана Великого князівства Литовського Яна-Кароля Ходкевича. На усіх трьох екслібрисах зображенні герби власників книжок, прикрашені девізами та картушами.

До 18 ст. в екслібрисах переважали зображення гербів власників, 20 ст. популярними стали сюжетні екслібриси. У цьому жанрі працювали О. Кульчицька, Я. Музика, М. Осінчук, О. Оброца, Лев Гец та інші.

Із сучасних художників Тернопільщини екслібриси створив наприкінці 1960-х Є. Удін. Нині в цьому жанрі плідно працюють М. Дмітрук, Я. Омелян, О. Федорів, П. Шпорчук та інші тернопільські художники.

Видатним майстром екслібрису є заслужений художник України Микола Стратілат.

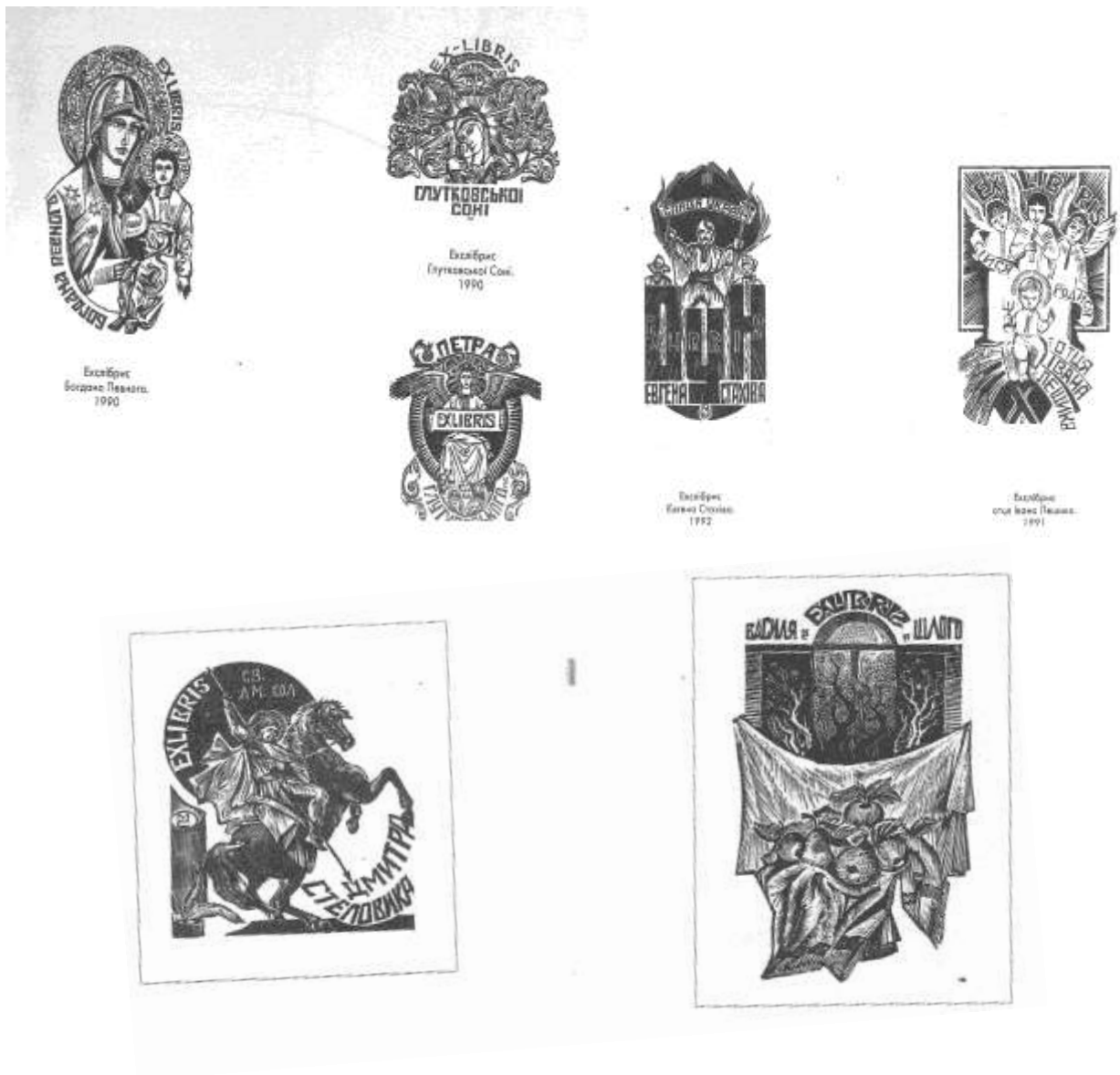
Значну частину сучасних екслібрисів становлять книжкові знаки українських письменників, видавництв, музеїв, колекцій.

У сюжетах екслібрисів фігурує переважно образ книжки. Окремі з них виконано за мотивами літературних і фольклорних творів. Техніки виконання екслібрисів різноманітна і збігається з техніками гравюри:

- Дереворит;
- Шовкографія;

- Ліногравюра;
- Цинкографі;
- Туш, перо;
- Літографія;
- Олівець;
- Комп'ютерна графіка.

Засоби, якими користуються художники - графіки у створенні образів на перший погляд дуже обмежені – пляма, лінія, штрих, об'єм. Проте для мистецтва екслібриса характерне розмаїття та витонченість форм, образів, тональностей, широкий тематизм.

4 Хід роботи:

4.1 Розробка ідеї в нарисах.

4.2 Розробка макету.

4.3 Доопрацювання роботи.

4.4 Закінчення роботи.

5 Висновки: Зображення може бути виконане простим олівцем, різцями по лінолеуму на форматі, обраного студентом.

6 Контрольні питання:

6.1 Що таке екслібрис (гравюра)?

6.2 Навіщо їх створюють?

6.3 Історія виникнення екслібрисів?

Література:

1 Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. - М.: Прогресс, 1974.

2 Бризгина Н.В., Воронежцов СВ., Логинов В. Б. «Проектная графика. Практикум» 2010

3 Волкотруб И. Т. Основы художественного конструирования. - К.: Вища Школа, 1982.

4 Герасимов А.А. «Основы проектной графики».- Витебск, 2010 5

5 Голубева О. Л. Основы композиции. - М.: Искусство, 2004.

6 Григорян Е. А. Основы композиции в прикладной графике. - Ереван, 1986.

7 Гусейнов В. М. Композиция костюма. - М.: Академия, 2004.

8 Иттен И. Искусство формы. - М.: Издатель Д. Аронов, 2008.

9 Костенко Т. В. Основы композиції та тривимірного формоутворення. - Харків, 2003.

10 Куленко М. Я. Основы композиції в образотворчому мистецтві. - К.: КНУБА, 2001.

11 Лесняк В. Графический дизайн. - К.: Биос Дизайн Букс, 2009.

Логвиненко Г. М. Декоративная композиция. - М. Владос, 2005.